

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118202357
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118202357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: SLOVAKIA ENERGY, s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, právne zastúpeného Mgr. Lenka Heřmánková, usadená euroadvokátka, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava proti žalovanému: O. K., G.. XX.XX.XXXX, K. P. XXX/XX, XXX XX O.U. G. Z., o zaplatenie 931,80 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 635,80 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 05.08.2017 až do zaplatenia.

II. Suma uvedená vo výroku č. I. sa povoľuje žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 40 € splatných vždy do 25.dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, a to tak, že pri omeškaní čo len jednej splátky, stáva sa zročným celé dlžné plnenie.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 36,40 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu dňa 02.03.2018 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 931,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 05.08.2017 až do zaplatenia.

1.1. Žalobca v návrhu uviedol, že je predajcom poskytujúcim služby dodávky elektriny a plynu vrátane zaistenia distribúcie elektriny a plynu do odberného miesta zákazníka a to v súlade s platnými právnymi predpismi a všeobecnými obchodnými podmienkami. Žalovaný uzavrel so spoločnosťou Energetické centrum a. s. zmluvu o združených službách dodávky elektriny a plynu. Žalobca sa stal právnym nástupcom Energetického centra s účinnosťou odo dňa 01.10.2013, čím došlo i k prechodu práva a povinností zo zmlúv týkajúcich sa združených služieb dodávky elektriny a/alebo plynu. Podpisom zmluvy o dodávke elektriny a/alebo plynu žalovaný súhlasil so znením VOP, ktoré sú prílohou zmluvy. Na základe uzatvorenej zmluvy č. SKL 148737 zo dňa 21.8.2011 dodával žalobca elektrinu do odberného miesta na adrese Rómska 589/11, 082 56 Pečovská Nová Ves. Za odobratú elektrinu a súvisiace služby vystavoval žalobca žalovanému vyúčtovanie. Žalovaný neuhradil dlžnú sumu za vyúčtovanie elektriny vykonané faktúrou č. 2611118882 a č. 2711122831 riadne a včas a ocitol sa ku dňu nasledujúcemu po dni splatnosti v omeškaní so splácaním svojho dlhu voči žalobcovi. S ohľadom na uvedenú faktúru č. 2611118882 žalobca uvádza, že táto bola čiastočne uhradená vo výške 130 €. Za omeškanie žalovaného s úhradou v súvislosti s odoslanou upomienkou za platby bola žalovanému tiež vyčíslená zmluvná pokuta za odoslané upomienky, zároveň bola žalovanému vyčíslená zmluvná pokuta v podobe deaktiváčného

poplatku za predčasné ukončenie zmluvy pred zahájením dodávky a v podobe poplatku za prerušenie, obmedzenie dodávky plynu.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a to ani písomne a ani ústne na pojednávaní, na ktorom bol prítomný.

3. Na pojednávaní konanom dňa 28.05.2018 súd vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis, pričom tieto listiny boli výhradne predložené žalobcom a zistil nasledujúce:

3.1. Dňa 31.8.2011 bola medzi dodávateľom Energetické centrum a.s. a odberateľom O. K. (žalovaným) uzatvorená zmluva o združených službách dodávky elektriny a plynu č. SKL 148737. Predmetom zmluvy bol záväzok dodávateľa poskytnúť odberateľovi dodávky elektriny v špecifikovanom odbornom mieste. Zároveň v deň 31.08.2011 bolo zo strany žalovaného poskytnuté splnomocnenie Energetickému centru a.s. pre úkony spojené s procesom zmeny dodávateľa elektriny.

3.2. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny koncovému odberateľovi, ktoré sú však vzhľadom na ich grafickú úpravu a miniatúrnosť písma nečitateľné a teda listinu s názvom Všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny koncovému odberateľovi považuje súd za neplatný z dôvodu rozporu s § 37 ods.1 OZ (Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.) a teda bez akejkoľvek právnej relevancie pre posudzovaný právny vzťah. Pri tomto závere súd v rámci právnej argumentácie poukazuje na

O rozhodnutie Finančného arbitra ČR registračné číslo 76/SU/2012 - „Pokud jde o posouzení formálních náležitostí Smlouvy o úvěru, finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru shledal, že Instituce tuto smlouvu koncipovala, vyjma označení jednotlivých částí Smlouvy o úvěru a identifikačních údajů smluvních stran, do dvou sloupců za využití typu bezpatkového písma z rodiny Arial, ve velikosti odpovídající zhruba 5,5 typografického bodu. Finanční arbitr provedením jednoduchého měření zjistil, že velká písmena abecedy dosahují velikosti menší než 2 mm a malá písmena abecedy, jimiž je psána většina textu, pak mnohdy až o polovinu méně. Z předložených dokumentů finanční arbitr dále zjistil, že tato miniaturní písmena o velikosti pohybující se kolem 1 milimetru jsou vytištěna na barevném podkladě. Samotný text Smlouvy o úvěru čtenáři splývá, neboť v textu nejsou užity prakticky žádné zvýrazňující prvky jako je například kurzíva, tučná písmena nebo kapitálky (vyjma označení oddílů a článků Všeobecných obchodních podmínek). Všeobecné obchodní podmínky navíc postrádají výraznější vizuálně dělicí prvky, což nápadně ztěžuje orientaci a pochopení textu. Finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru, která při zvolené velikosti a typu písma představuje bez Úvěrových produktů poskytovatele šest hustě zaplněných stran textu na jiném než bílém podkladě, shledal, že Smlouva o úvěru je prakticky nečitelná pouhým okem, text není možné přečíst najednou a udržet při tom koncentraci tak, aby čtenář pochopil její obsah a veškeré důsledky ze Smlouvy o úvěru pro něj plynoucí. Finanční arbitr konverzí textu obdobného rozsahu do běžně užívaného formátu, s přihlédnutím k doporučenému formátu pro formální písemnosti (srov. například normu ČSN 01 6910 11 Úprava písemností zpracovaných textovými editory z roku 2007, která stanoví, že obchodní písemnosti se mají psát písmem o velikosti alespoň 10 typografických bodů), zjistil, že text Smlouvy o úvěru by v takovém formátu (za využití písma Times New Roman, velikost písma 12 typografických bodů, text bez sloupců) vydal na zhruba čtyřnásobný počet stran, tj. na 24 stran. Navíc v podmínkách, kdy čtenář například nemá možnost Smlouvu o úvěru studovat za přímého denního světla, nelze Smlouvu o úvěru bez využití pomůcek, jako jsou brýle, lupa či zdroj umělého osvětlení, a bez dostatečné časové rezervy přečíst vůbec. Finanční arbitr pro úplnost doplňuje, že jemu čtení písemností obecně nezpůsobuje žádné potíže, na čtení písemností nepotřebuje brýle a pro zkoumání Smlouvy o úvěru si vytvořil ideální podmínky (prostorové i časové), přesto mu čtení Smlouvy o úvěru působilo velké obtíže a přesvědčil se rovněž o tom, že při zhoršení světelných podmínek je Smlouva o úvěru skutečně prakticky nečitelná. Shora uvedené posouzení není, jak je rozvedeno dále, neodůvodněným či snad účelovým, neboť i obecné soudy se jím zabývají, v neposlední řadě i Nejvyšší soud České republiky, který například ve svém rozhodnutí ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009, konstatoval, že [p]ro standardní adhezni smlouvy je typický dlouhý nepřehledný text psaný miniaturním, jen obtížně čitelným písmem, popřípadě dokonce jen odkaz na takto pojaté obchodní podmínky. Nemožnost určitý text přečíst bez vynaložení zvláštního úsilí a bez využití zvláštních pomůcek, by byla sama o sobě dostačujícím důvodem pro konstatování neplatnosti Smlouvy o úvěru pro její nesrozumitelnost, jelikož platí, že právní úkon je nesrozumitelný, jestliže jednající po jazykové stránce nedosáhl v důsledku vadného slovního či jiného zprostředkování (rozuměj ve zkoumaném případě vizuálního zpracování) jasného vyjádření vůle (srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2942/2009). Ke shodnému závěru došel například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. 103 VSPH 84/2011.“

O rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Cdo/320/2013 - „Dovolací súd tiež zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednanie spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Jednoznačne možno súhlasiť s odvolacím súdom, že text uvedený v úverovej zmluve a v úverových zmluvných podmienkach, je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nanaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nie to ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na neho ako spotrebiteľa. Žalovanému nič nebránilo zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým obsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, mali byť minimálne uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom rozsahu jej rozsahu.“

O rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - „Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú praktiku a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať.“

Všeobecné obchodné podmienky sú písané v nasledujúcej veľkosti - Dodávateľ má voči odberateľovi právo na zmluvnú pokutu vo výške určenej v čl. 6 ods. 1 písm. ii (týchto VOP v prípade ak odberateľ poruší svoju povinnosť na poskytovanie súčinnosti vyplývajúcu zo zmluvy a/alebo z týchto VOP a to najmä (avšak nie výlučne) v prípade ak sa odberateľ nezdrží právnych a iných úkonov, ktorých následkom je zastavenie procesu zmeny dodávateľa elektriny alebo nevykonanie zmeny dodávateľa elektriny napr. vo forme dodatočného odvolávania alebo rušenia výpovede alebo inej formy ukončenia zmluvy s doterajším dodávateľom elektriny.

Súd je presvedčený, že ak by žalobca obdržal zo súdu rozsudok vo forme úpravy vyššie uvedenej ukážky, považoval by ho bez ďalšieho za nečitateľný.

3.3. Žalobca ďalej súdu predložil prehľad platieb zo strany žalovaného, súčasťou ktorého sú aj faktúry a jednotlivé nezaplatené sumy. Z tohto prehľadu vyplýva, že žalovaný by mal uhradiť

- 10 upomienok vo výške 8 € za každú,
- z faktúry č. 2611118882 za obdobie od 09.10.2015 do 02.10.2016 sumu 156,18 €,
- faktúru č. 27710000171 na sumu 96 €,
- faktúru č. 2760001239 na sumu 120 €,
- faktúru č. 2711122831 za obdobie 03.10.2016 do 14.07.2017 na sumu 479,62 €.

Súčet vyššie vymenovaných súm predstavuje 931,80 €, čo je suma žalovaná v návrhu na začatie konania.

3.4. Žalobca súdu predložil aj jednotlivé faktúry, ktoré sú uvedené nižšie (okrem faktúr za upomienky, kde každá faktúra je vystavená vo výške 8 € a to v počte kusov 10).

- faktúru č. 2771000171 s dátumom splatnosti 22.06.2017 na sumu 96 €, predstavujúcu poplatok za odpojenie a znovu pripojenie elektriny,
- faktúru č. 2760001239 s dátumom splatnosti 07.07.2017 na sumu 120 € ako deaktiváčny/sankčný poplatok,
- faktúru č. 2711122831 za zúčtovacie obdobie 03.10.2016 až 14.07.2017 s nedoplatkom 479,62 €,
- faktúru č. 2611118882 s dátumom splatnosti 24.10.2016, predmetom ktorej je vyúčtovanie za obdobie 09.10.2015 až 02.10.2016 s nedoplatkom 286,18 €.

4. Listom zo dňa 21.03.2018 (č.l. 36) vyzval súd žalobcu, aby mu zaslal originál Všeobecných obchodných podmienok dodávky elektriny koncovému odberateľovi za účelom vyhodnotenia ich (ne)čitateľnosti a uviedol z čoho vyplýva povinnosť zaplatať poplatku za odpojenie a znovu pripojenie elektriny - 96 €, deaktiváčného poplatku - 120 €, poplatku za upomienku - 8 €, aké plnenie za poplatok spotrebiteľ dostáva, ako je určená výška poplatku a aké sú skutočné náklady na spoplatnený úkon. Súď zároveň upozornil žalobcu, že uvedené poplatky bude skúmať aj z hľadiska toho, či nejde o neprijateľné zmluvné podmienky.

4.1. Na výzvu odpovedal žalobca podaním doručeným súdu dňa 09.04.2018 (č.l. 37), v ktorom uviedol, že za omeškanie žalovaného s úhradou v súvislosti s odoslanou upomienkou za platby bola žalovanému tiež vyčíslená zmluvná pokuta za odoslané upomienky a to v súlade s čl. 2, bod 6 iv) VOP. V zmysle tohto článku sa uvádza „Odberateľ je povinný: iv) uhradiť Dodávateľovi náklady spojené so zasielaním výziev,

upomienok a iných písomností k splneniu povinnosti Odberateľa zo Zmluvy, náklady spojené so začatím prerušenia, prerušením, obnovením alebo ukončením dodávky elektriny v prípadoch podľa ustanovení čl. 3 VOP“. Ďalej žalobca oprávnenosť účtovania zmluvnej pokuty za upomienku opiera tiež o čl. 6 bod 2 i) VOP, podľa ktorého sa uvádza „Odberateľ je povinný zaplatiť Dodávateľovi zmluvnú pokutu: vo výške stanovenej cenníkom vybraných služieb Dodávateľa za každú písomnú upomienku jednotlivého porušenia povinností“. Na základe vyššie uvedených článkov má žalobca za to, že analogicky je možné pod tieto články subsumovať aj zmluvnú pokutu v podobe poplatku za odpojenie a znovu pripojenie, resp. poplatku za prerušenie. Žalobca ďalej uvádza, že zmluvná pokuta v podobe deaktiváčného poplatku je obsiahnutá a dohodnutá v podobe povinností súčinnosti v čl. 1 bod 8, ktorý uvádza: „Odberateľ splnomocňuje dodávateľa k všetkým úkonom potrebným k výpovedi zmluvného vzťahu so súčasným dodávateľom združených služieb a ďalej k uzatvoreniu zmluvy o pripojení pre predmetné odborné miesto, pokiaľ zmluva o pripojení nebola doteraz uzavretá. „Odberateľ sa ďalej zaväzuje poskytovať Dodávateľovi všetku potrebnú súčinnosť k tomu, aby zmluva mohla byť riadne plnená a nevykonávať počas trvania zmluvy žiadne úkony smerujúce k obmedzeniu alebo zamedzeniu existencie podmienok pre riadne plnenie zmluvy s výnimkou úkonov, ku ktorým je výslovne oprávnený podľa zmluvy a týmto VOP. Týmto nie sú dotknuté povinnosti na súčinnosť Odberateľa dohodnuté v Zmluve už odo dňa jej podpisu. Dodávateľ má voči Odberateľovi právo na zmluvnú pokutu vo výške určenej v čl. 6 ods. 1 písm. ii) týchto VOP v prípade, ak Odberateľ poruší svoju povinnosť na poskytovanie súčinnosti vyplývajúcu zo Zmluvy a/alebo z týchto VOP a to najmä (avšak nie výlučne) v prípade ak sa Odberateľ nezdrží právnych a iných úkonov, ktorých následkom je zastavenie procesu zmeny dodávateľa elektriny alebo nevykonanie zmeny dodávateľa elektriny napr. vo forme dodatočného odvolávania alebo rušenia výpovede alebo inej formy ukončenia zmluvy s doterajším dodávateľom elektriny.“. Žalobca súdu zároveň zaslal Všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny koncovému odberateľovi, ktoré však už ako súd uviedol považuje za nezrozumiteľné vzhľadom na miniatúrnosť písma a grafickú úpravu.

5. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich právnych úvah:

5.1. Je nesporné, že medzi účastníkmi konania došlo dňa 31.08.2011 k uzavretiu Zmluvy o združených dodávkach elektriny a plynu podľa zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike.

Zákon č. 656/2004 Z.z. bol s účinnosťou od 01.09.2012 nahradený zákonom č. 251/2012 Z.z. o energetike, ktorý v § 96 ods.8 deklaruje - Zmluvy uzatvorené medzi dodávateľmi elektriny a odberateľmi elektriny podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany dodávateľa elektriny zabezpečenie dodávky elektriny, ako aj prenosu elektriny alebo distribúcie elektriny a prevzatie zodpovednosti za odchýlku, sa považujú za zmluvy o združenej dodávke elektriny podľa tohto zákona. Podľa § 26 ods.1 zákona č. 251/2012 Z.z. - Zmluvou o dodávke elektriny sa zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať elektrinu v dohodnutom množstve a v dohodnutom časovom priebehu výkonu odberateľovi elektriny a odberateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu.

6. Súd žalobu v časti o zaplatenie upomienok - 80 € (8 x 10€), deaktiváčného poplatku - 120 € a poplatku za odpojenie a znovupripojenie - 96 €, spolu vo výške 296 € zamietol, a to z dôvodu, že podľa tvrdenia žalobcu nárok na ich zaplatenie vyplýva práve z VOP, ktoré však pre svoju neplatnosť nie sú súčasťou zmluvy a preto z nich žiadne práva a povinnosti odvodzovať nemožno.

6.1. Napriek tomu sa súd vyjadrí k tvrdenému obsahu týchto Všeobecných obchodných podmienok, a to v rozsahu ich citácie v podaní žalobcu z č. I. 37. Pokiaľ ide o poplatok za upomienku sám žalobca uvádza, že tento poplatok za upomienku je jednak poplatkom za upomienku a jednak zmluvnou pokutou. Z tohto vyplýva, že ani sám žalobca nemá ujasnené, čo predstavuje poplatok 8€. V tomto prípade treba uviesť, že súd považuje dodávateľa za osobu spôsobilú vykonávania činnosti v odvetví, v ktorom podniká, s čím je spojená aj povinnosť výkonu tejto činnosti v súlade s odbornou starostlivosťou. S tým je spojené aj to, že súd predpokladá, že takto odborne spôsobilá osoba bude vedieť aký je rozdiel medzi poplatkom a zmluvnou pokutou. Súd považuje poplatok za platbu, ktorou sa uhrádzajú určité náklady s spojené s existenciou záväzkového vzťahu strán sporu alebo plnenie poskytnuté poplatníkov. Obsah poplatku je teda podstatne iný od obsahu zmluvnej pokuty, ktorá nehradí žiadne náklady ale má sankčnú povahu (a môže mať aj povahu paušalizovanej náhrady škody). Rovnako súd nerozumie citácii čl. 1 bodu 8. s odkazom na to, že podľa tohto článku bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v podobe deaktiváčného poplatku. Jednak v samotnej faktúre sa nič o zmluvnej pokute neuvádza a jednak citovaný čl. 1 bod 8 sa týka porušenia povinností na poskytovanie súčinnosti vyplývajúci zo zmluvy a/alebo z týchto VOP a to najmä v prípade, ak sa odberateľ nezdrží právnych a iných úkonov, ktorých následkom je zastavenie procesu zmeny dodávateľa elektriny alebo nevykonania zmeny dodávateľa elektriny. V tomto prípade má súd za to, že pod takto definovanú povinnosť súčinnosti nemožno subsumovať aj žalobcom žiadnym

spôsobom neupresnenú súčinnosť, nesplnenie poskytnutia ktorej viedlo k vyúčtovaniu deaktiváčného poplatku.

7. Žaloba je tak oprávnená v rozsahu sumy 635,80 €.

8. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd vychádzal z § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.) a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.) ako aj z § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.). Vzhľadom k tomu, že k prvému dňu omeškania bola výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 0,00% ročne, úrok z omeškania predstavuje výšku 5,00% a žalobcovi patrí odo dňa 05.08.2017.

9. Dlžnú sumu umožnil súd splácať žalovanému v mesačných splátkach vo výške 40 € mesačne vzhľadom na jeho sociálnu situáciu (Žalovaný žije v byte so svojou manželkou a 6 deťmi. Pracuje 32 hodín mesačne v rámci obecných prác s tým, že jeho mesačný príjem je zložený z dávok a rodinných prídavkov vo výške spolu 302 €.).

10. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods.2 C.s.p. - Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10.1. Podľa NS ČR sp. zn. 23 Cdo 2585/2015 - Úspech ve věci při rozhodování o náhradě nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl, se poměruje ve smyslu § 142 o. s. ř. Úspěch účastníka podle § 142 odst. 1 o. s. ř. v řízení o zaplacení peněžité pohledávky se poměruje i co do úspěchu ohledně uplatněného úroku z prodlení. Nejvyšší soud přijal uvedený právní názor ve shodě s nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2717/08, v němž Ústavní soud dospěl k závěru, že pokud je předmětem civilního řízení vedle pohledávky též její příslušenství (např. úroky z prodlení), je nutno při rozhodování o náhradě nákladů dle míry úspěchu ve věci zvážit míru úspěchu v celém sporu, tj. nejen ohledně pohledávky, ale též stran jejího příslušenství.

10.2. Žalobca požadoval zaplatenie sumy 931,80 € + 41,74 € (úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 931,80 € od 05.08.2017 do 28.05.2016 - deň rozhodnutia súdu), spolu 973,54 €. Žalobcovi bola priznaná suma 635,80 € + 28,48 € (úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 635,80 € od 05.08.2017 do 28.05.2018 - deň rozhodnutia súdu), spolu 664,28 €.

10.3. Úspech žalobcu - 68,20%, úspech žalovaného - 31,80%, čistý úspech žalovaného 36,40%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- (3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.